

[Marius Sørensen.]

og derudover ydede staten så sit normale tilskud til de indbetalte kontingenter. Herudover blev der som bekendt ydet børnetillæg, og til disse børnetillæg bidrog staten med et ekstra tilskud på 70 pct. af udgiften. I henhold til disse ekstraordinære love blev der gennem besættelsesårene til de vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser udbetalt ialt ca. 169 mill. kr. som ekstraordinære statstilskud.

I vinteren 1945—46 blev der gennemført nogle meget væsentlige ændringer i arbejdsløshedsloven. Maksimumsdagpengesatserne for forsørgere, som oprindeligt var 4 kr. 75 øre, blev nu ansat til 9 kr. 10 øre, og børnetillæggene blev ansat til 1 kr. pr. dag for hvert hjemmевærende barn under 15 år. Indtil den tid var der ydet et børnetillæg på 60 øre pr. dag til 4 hjemmевærende børn. Samtidig med at satsene forhøjedes, ophævedes den ekstraordinære lovgivning, hvorefter de vanskeligt stillede kasser i besættelsesårene havde fået det fornavnte ekstraordinære tilskud på 169 mill. kr., og de samlede udgifter skulle for fremtiden bestrides af medlemmernes kontingenter plus de ordinære statstilskud. Bortfaldet af disse ekstraordinære statstilskud medførte bl. a. for den store arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasse og adskillige andre kasser en betydelig kontingentforhøjelse, men til trods herfor var der dog økonomiske vanskeligheder, som hverken denne eller de øvrige vanskeligt stillede kasser var i stand til at overvinde uden en ganske urimelig kontingentforhøjelse. Jeg kan eksempelvis nævne, at arbejdsmændenes kasse i de sidste 5 år, altså siden lovens revision, alene som børnetillæg har udbetalt 62 mill. kr. eller ca. 12,4 mill. kr. gennemsnitlig om året.

Det foreliggende lovforslag åbner påny adgang til refusion for en væsentlig del af udgifterne til børne- og forsørgertillæg, der iøvrigt mere er af social end egentlig forsikringsmæssig karakter. Der er ligeledes ved den nu foretagne revision opnået visse forbedringer for ikke-forsørgere med 15 års medlemsskab, der nu kan nå op på samme satser som forsørgere, ligesom de har mulighed for adgang til huslejhjælp. Det må også hilses med tilfredshed, at formuegrænsen ophæves. Hvis formuen overstiger 15 000 kr., bortfalder efter den nugældende lov retten til at være nydende medlem af kassen. Det er absolut ikke nogen god ordning for kasserne, for det er en kendsgerning, at de lønarbejdere, der har det bedst økonomisk, er dem, der har stadig beskæftigelse,

og dermed også dem, der yder bidrag til kasserne uden i væsentlig grad at lægge beslag på understøttelse. Det må ligeledes hilses med tilfredshed, at der er åbnet adgang til lempelser i karenstidsbestemmelserne for kasser med mange løse arbejdere, der kommer ud for hyppige afbrydelser af deres arbejdsperioder. Jeg tror ikke, at dette vil betyde nogen forøget udgift for kasserne, men at det vil vise sig at være en praktisk foranstaltning, også rent økonomisk. Derudover er der, som den højtærede socialminister oplyste, stillet 15 mill. kr. til rådighed for visse vanskeligt stillede kasser til dækning af tidligere afholdte udgifter.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling.

Stensballe: Desværre kan mit partis ordfører ikke være tilstede. Jeg skal indskrænke mig til på partiets vegne at anbefale lovforslaget. Jeg kan godt indse, at det indeholder mange og gode forbedringer, og vi er helt indforstået med lovforslaget.

Bouet: Da mit partis ordfører på grund af sygdom er forhindret i at være tilstede, skal jeg anbefale lovforslaget, som det foreligger med de ændringer i det oprindelige lovforslag, som der er opnået enighed om i folketinget.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på de enkelte paragraffer. Der er mange forbedringer. Jeg skal pege på, at det af partiet venstre i folketinget fremsatte forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lov-bekendtgørelse nr. 153 af 25. marts 1947, er taget tilbage mod, at Kristelig Arbejdsløsheds-kasse har fået statsanerkendelse. Jeg takker på mit partis vegne for denne imødekommehed fra ministeren. Jeg havde dog gerne set, at det var blevet fastslået, at landsomfattende organisationer kunne få deres arbejdsløsheds-kasse anerkendt, selvom der i forvejen skulle findes en statsanerkendt kasse indenfor det samme fag, i samme branche. Der findes nemlig fag så store, at det er urimeligt, at man faktisk vil tvinge medlemmerne ind i en bestemt organisation, hvis de vil være arbejdsløshedsforsikrede. Ganske vist kan enhver i henhold til loven forlange sig optaget i en arbejdsløsheds-kasse uden at være medlem af organisationen, men i praksis er det umuligt, da der dels kræves højere kontingenter af sådanne medlemmer og dels på anden måde lægges hindringer i vejen, så den vej er ikke farbar.